

Arrest

nr. 145 407 van 12 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 23 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Eritrees staatsburger te zijn van Tigrinya origine, geboren in Adi Hanse, waar u zo goed als uw hele leven heeft gewoond. In juni 2012 werd uw vader gearresteerd terwijl hij zijn nationale dienst deed in Massawa. Hij werd opgesloten in Mendefera waar u bij hem op bezoek kon gaan. Na een maand werd hij overgeplaatst en sindsdien heeft u geen nieuws meer over hem. Uw moeder woont nog steeds in Adi Hanse. U ging tot de achtste graad naar school maar zette daarna uw studies stop. Na uw studies werkte u ongeveer zes maanden als serveerster in een bar in Maimine. Het is toen dat u uw echtgenoot, (D.G.M.), leerde kennen. Op 04 januari 2011 zijn jullie gehuwd. Toen u in Maimine aan het werk was kreeg u een oproepingsbrief om uw militaire training te doen. In 2010 werd u opgepakt en naar een trainingskamp in Wia gebracht. U bleef er slechts één maand vooraleer u er in slaagde te ontsnappen en terug te keren naar uw geboortedorp. Vijf dagen na uw terugkeer werd u echter

gearresteerd omwille van deze ontsnapping. U werd twee maanden vastgehouden in Maimine en vervolgens overgeplaatst naar Adi Quala, waar u nog eens vijf maanden gedetineerd bleef. Daarna werd u, in oktober of november 2010, vrijgelaten op voorwaarde dat u zou terugkeren naar Wia. Nadat u werd vrijgelaten ging u bij uw echtgenoot in Asmara, in de wijk Kahawta, wonen. Op 24 oktober 2011 bent u er bevallen van uw zoon, (M.D.G.). Nadat uw echtgenoot Eritrea heeft verlaten in april 2012 keerde u terug naar uw dorp Adi Hanse. Uw echtgenoot verliet Eritrea nadat hij gearresteerd was geweest omdat hij deserteerde. Sindsdien woont hij in Ethiopië. In november 2013 kreeg u een oproepingsbrief met de vraag zich aan te melden bij de lokale administratie omdat u een wapen diende te dragen. U weigerde dit en besloot het land te verlaten. In december 2013 reisde u samen met een smokkelaar te voet naar de Ethiopische grens. Eens de grens over werd u opgevangen door Ethiopische soldaten die u naar het vluchtelingenkamp van Mai Ayni brachten. Uw echtgenoot verbleef op dat moment nog steeds in Ethiopië maar niet in het vluchtelingenkamp. In april 2014 besloot u het vluchtelingenkamp te verlaten en ging u met de auto naar Soedan. Vervolgens reisde u door de woestijn naar Libië en dan met de boot naar Italië. Daarna kwam u met de trein naar België, waar u op 23 mei 2014 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt een kopie van de geboorteakte van uw zoon neer (nr 25/151, afgegeven op 04.12.2011 vanwege de Eritrean Orthodox Tewahdo Church). U druke deze geboorteakte af van uw Facebookpagina. U had dit er zelf opgeplaatst toen u nog in Eritrea was en kon het zodoende printen eens in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omdat u zich aan uw legerdienst onttrok en weigerde een wapen te dragen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw Eritrese nationaliteit. Hoewel u blijk geeft over enige kennis van het land te beschikken komt dit zeer fragmentarisch, incoherent en weinig doorleefd over, waardoor de geloofwaardigheid van uw Eritrese nationaliteit onderuit wordt gehaald.

In de eerste plaats schiet uw kennis over de regio waarvan u verklaart er zo goed als uw hele leven te hebben gewoond te kort. U verklaart geboren te zijn in Adi Hanse, gelegen in de zoba Debub, subzoba Maimine. **U blijkt echter slechts over weinig parate kennis te beschikken met betrekking tot de administratieve positie van uw dorp en de administratieve indeling van het land.** Wanneer u gevraagd wordt naar de andere subzoba's van uw zoba kunt u er echter maar drie van de overige elf correct opnoemen (volgens de beschikbare informatie toegevoegd in het administratief dossier, kaart UNHCR dd september 2006). Daarnaast noemt u twee plaatsnamen die geen subzoba van Debub uitmaken noch werden teruggevonden als een plaats in Eritrea (gehoorverslag CGVS dd 26.08.2014 (hierna CGVS I) p.4). Bovendien kunt u maar één van de drie subzoba's aangeven die aan uw zoba grenzen. Dit kan beschouwd worden als elementaire kennis waar u van op de hoogte zou zijn indien u werkelijk in deze regio woonachtig was geweest. Zeker aangezien u verklaart tot de achtste graad naar school te zijn gegaan in Eritrea (CGVS I p.13). Wanneer u andere subzoba's van uw zoba worden genoemd herkent u die weliswaar als een plaats waar u al over hoorde maar geeft u niet aan dat het eveneens subzoba's betreffen (gehoorverslag CGVS dd 22.09.2014 (hierna CGVS II) p.11-12). Uw kennis over de verschillende zoba's in Eritrea schiet eveneens te kort. Wanneer u Massawa vermeldt en u gevraagd wordt in welke zoba dit kan gesitueerd worden, verklaart u dat dit in de zoba northern-west ligt (CGVS I p.11). Uit eerder vernoemde informatie blijkt echter dat dit geen zoba van het land uitmaakt. Ook dit kan beschouwd worden als basiskennis indien men deel uitmaakte van de Eritrese samenleving zodat ook hier uw geloofwaardigheid geschaad wordt. Verder bent u evenmin consequent in de kennis van de leiders van de verschillende administraties waaronder u resoneert. U verklaart wel de voormalige administrator van de zoba Debub, Mustafa Nurhussein (zie toegevoegde informatie) te kennen (CGVS I p.4-5), maar herkent de naam van de huidige administrator, namelijk Efram Gebrekristos, niet (CGVS II p.10). Ook blijkt u twee voormalige administrators van de zoba Maekel bij naam te herkennen (CGVS II p.10), maar herkent u de naam van twee van de administrators van uw subzoba Maimine dan weer niet (CGVS II p.12). U geeft hiermee blijk van een fragmentarische kennis die uw Eritrese afkomst niet kan bevestigen maar eerder een ingestudeerde kennis doet vermoeden.

U blijkt evenmin uw dorp goed te kunnen lokaliseren of de omgeving correct te kunnen schetsen.

Zo weet u niet welke dorpen samenvallen onder de administratie van uw dorp. Hoewel u een aantal dorpjes uit uw omgeving noemt als behorende tot dezelfde lokale administratie blijken deze, uitgezonderd één, niet onder uw eigen administratie te vallen (CGVS I p.5-6). Gezien het belang van de administratieve indeling voor het verkrijgen van verschillende documenten is het toch opmerkelijk dat u

hier geen preciezere informatie over heeft. Bovendien worden drie van de dorpen die u vernoemt niet als dusdanig teruggevonden in de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal (Awate.com – Eritrean Population in 1952). Verder is het eveneens opmerkelijk dat u er niet in slaagt een aantal dorpen op de weg naar Mendefera correct te noemen. Hoewel u verklaart er verschillende keren te zijn geweest, namelijk omdat u er voetbal speelde, u er uw vader ging bezoeken in de gevangenis en er twee jaar naar school ging (CGVS I p.13), konden er slechts drie van de zes door u genoemde dorpen correct gelokaliseerd worden (CGVS I p.8). Dit terwijl dit een behoorlijk dichtbewoonde regio betreft met verschillende dorpen op en langs de weg richting Mendefera (zie printscreen wikimapia.org). Daarenboven is één van de door u genoemde plaatsen eveneens de naam van een subzoba zodat het opmerkelijk is dat u die niet eerder noemde. Wanneer u vervolgens nog een aantal dorpen uit uw directe omgeving worden genoemd blijkt u er slechts één van de vier te herkennen (CGVS II p.12-13). **Dit getuigt allerminst van een goede kennis van de omgeving waarin u verklaart uw hele leven gewoond te hebben.**

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen uiterst weinig doorleefd over komen. In de eerste plaats kunt u weinig persoonlijke details geven over zowel uw geboortedorp als over waar u verbleef in Asmara. Zo kunt u slechts heel moeizaam de dorpjes die u vernoemt in de buurt van uw geboortedorp situeren (CGVS I p.6). Gevraagd uw woonplaats in het dorp te omschrijven verklaart u dat het niet zoals een stad is en uw huis zodoende niet moeilijk te vinden is. U situeert uw huis verder enkel aan de hand van een kerk en een heuvel (CGVS I p.9). **Net omdat u verklaart dat uw dorp maar klein is komt het weinig doorleefd over indien u dit niet goed kan beschrijven.** Ook wat betreft de wijk waar u woonde in Asmara blijft u heel erg op de vlakte. Wanneer u gevraagd wordt uw wijk te omschrijven komt u niet verder dan het noemen van een aantal andere buurten uit de stad en één kerk die zich in uw wijk zou situeren. U kunt dit alles echter niet concreet plaatsen. U verklaart daarnaast dat er eveneens scholen zijn maar u kunt zich geen enkele naam herinneren (CGVS I p.7). Ook wanneer u andere wijken van de stad noemt blijkt u deze niet te kunnen situeren (CGVS II p.8). Evenmin blijkt u de naam te kennen van de belangrijkste straten in uw buurt, u kan enkel één hoofdstraat opnoemen (CGVS II p.9). **Aangezien u er verschillende maanden woonde is het toch opmerkelijk dat u geen betere beschrijving zou kunnen geven van uw omgeving.** Deze kennis kan dan ook opnieuw uiterst fragmentarisch worden genoemd en kan niet overtuigen wat betreft uw verblijf in Asmara. De kennis die u aanbrengt wordt niet ondersteund door eigen ervaringen en komt weinig doorleefd en niet geloofwaardig over. **Vervolgens kan u ook over uw verblijf in Wia weinig details verschaffen** (CGVS I p.15). U legt weinig concrete verklaringen af omtrent het dagelijkse leven in het trainingskamp. U verklaart dat het er heel erg was maar kunt dit niet staven met eigen ervaringen. U haalt de hitte als enige factor aan en vermeldt buiten het vroege opstaan, het lopen en het verzamelen van hout geen concrete activiteiten. Aangezien u al na een maand besloot het risico te nemen om er te ontsnappen kan men verwachten dat men toch iets meer duiding zou kunnen geven bij de negatieve ervaringen in dit kamp. Dit oppervlakkige relaas zorgt er opnieuw voor dat uw geloofwaardigheid wordt geschaad.

Wat uw verblijf in Asmara betreft kan vervolgens worden opgemerkt dat het wel heel markant is te noemen dat u verklaart niet over de nodige documenten te hebben beschikt die uw verblijf in Asmara ondersteunden. U verklaart weliswaar over een ondersteuningsbrief van de administratie te beschikken om naar Asmara te reizen maar verklaart daarnaast geen andere documenten, zoals een residentiekaart, te hebben gehad tijdens uw verblijf in Asmara. Ter verschoning geeft u aan dat u zwanger was en het proces om een dergelijke kaart te verkrijgen te veel tijd in beslag neemt (CGVS I p.7). Dit kan bezwaarlijk als een voldoende verklaring gelden gezien de strikte procedures en het belang dat in Eritrea aan documenten wordt gehecht. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (UK Border Agency – Eritrea, Country of Origin Report – 18.09.2013) blijkt namelijk dat het alle burgers wordt opgelegd de lokale autoriteiten te verwittigen indien zij zich verplaatsen of verhuizen. Er zijn regelmatig willekeurige controles om na te gaan of men over de nodige documenten beschikt. Het is dan ook opvallend dat u naliet de nodige documenten te verkrijgen, zeker aangezien u al onder aandacht stond van de autoriteiten aangezien u werd opgedragen terug te keren naar het trainingskamp Wia en u naliet dit te doen. Uit de informatie blijkt dat degene die bij een controle niet over de nodige documenten beschikken en blijken de militaire dienst te trachten te ontlopen het risico lopen gearresteerd te worden. Het is dan ook eerder onwaarschijnlijk dat u probleemloos zonder de nodige documenten in Asmara zou hebben kunnen verblijven, zeker aangezien u verklaart in het ziekenhuis te zijn bevalen (CGVS II p.8), een doopcertificaat van uw zoon voorlegt, in Asmara te zijn gehuwd (CGVS I p.18) en er zelfs enige tijd alleen te hebben geleefd na het vertrek van uw echtgenoot (CGVS II p.14). Dit gedrag strookt niet met de risico's die verbonden zijn aan het reizen zonder de nodige documenten en het belang dat hieraan wordt gehecht in Eritrea. Bovendien verklaart u bij uw echtgenoot in Asmara te zijn gaan wonen en er enkel opnieuw vertrokken te zijn omwille van de arrestatie van deze echtgenoot (CGVS II p.8). Dit wijst er op dat u geen zicht had op de duur van uw verblijf in Asmara en doet vermoeden dat u de intentie had er te blijven. Dit maakt het des te opmerkelijk

dat u niet de nodige stappen ondernam om de vereiste documenten te bekomen. Ook deze verklaringen ondermijnen derhalve uw geloofwaardigheid.

Vervolgens schiet u eveneens te kort wat betreft uw kennis van de geschiedenis van uw vermeende land van herkomst. Wanneer u gevraagd wordt het grensconflict met Ethiopië te schetsen gaat u volledig de mist in. U verklaart dat uw vader in het leger diende en voornamelijk in Assab en Massawa gestationeerd was. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of hij diende deel te nemen aan enige conflicten antwoordt u in eerste instantie vaagweg dat hij deelnam aan alle conflicten. Wanneer u gevraagd wordt welke conflicten u dan concreet bedoelt blijkt u eerst de vraag niet te begrijpen vooraleer u kunt verduidelijken dat u op het conflict met Ethiopië doelt (CGVS I p.11-12). Dit komt op zich al weinig spontaan en doorleefd over, zeker aangezien u geen andere conflicten verklaart te kennen behalve de onafhankelijkheidsstrijd. Het schaadt uw geloofwaardigheid vervolgens fundamenteel dat u er niet in slaagt deze oorlog correct te situeren. U verklaart dat dit conflict met Ethiopië slechts in het jaar 1997 en het jaar 2002 leefde. U verklaart vervolgens dat uw dorp in 2002 werd aangevallen en ingenomen door Ethiopische soldaten en dat het conflict zich van daar verder verspreidde naar Mendefera en zelfs Asmara (CGVS I p.12). Dit stemt allerm minst overeen met de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (International Displacement Monitoring Centre – Eritrea: IDP's returned or resettled but border tensions remain, a profile of the internal displacement situation – 16.02.2009). Hieruit blijkt namelijk dat er weliswaar drie grote rondes waren in dit conflict tussen mei 1998 en mei 2000. In december 2000 werd vervolgens een vredesovereenkomst getekend en in april 2002 werd een onafhankelijke grenscommissie in het leven geroepen die de grens tussen beide landen diende te verzekeren. Niettegenstaande daarna de spanning aan de grens bleef bestaan stemt dit allerm minst overeen met uw verklaringen dat er enkel in 1997 en 2002 een conflict zou zijn geweest. Hoewel u ten tijde van het conflict nog jong was betreft dit toch zeer foutieve informatie en is het weinig geloofwaardig dat u, indien u werkelijk al die tijd in Eritrea verbleef, hier later niets meer over zou hebben vernomen, noch in school noch van dorpsgenoten of familieleden. Dit klemt des te meer omdat uw dorp zeer nabij de Ethiopische grens gelegen is, volgens uw eigen verklaringen slechts anderhalf uur te voet (CGVS I p.12), zodat het onwaarschijnlijk is dat u daar geen correctere informatie over zou hebben opgevangen.

Voorts slaagt u er ook met betrekking tot uw individuele levensverloop niet in te overtuigen. U legt namelijk tegenstrijdige verklaringen af met betrekkingen tot verschillende cruciale gebeurtenissen in uw leven. U bent vooreerst niet eenduidig wanneer u uw schoolloopbaan stopzette en wanneer u daaropvolgend werd opgeroepen een militaire training te ondergaan in Wia. Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u in 2009 met school gestopt te zijn en vervolgens tot in 2010 in een cafetaria in Maimine te hebben gewerkt (CGVS I p.13-14). Later wijkt u verschillende keren af van deze verklaring. U verklaart achtereenvolgens niet meer te weten of u nu in 2009 of in 2010 werd opgeroepen voor uw militaire training (CGVS I p.14), om daarna verschillende keren te verklaren dat u in 2008 werd opgeroepen (CGVS II p.4 en 7). Het is weinig waarschijnlijk dat u een dergelijk ingrijpende gebeurtenis in uw leven niet beter zou kunnen situeren.

Bovendien bent u ook omtrent uw verblijf in Asmara bijzonder onduidelijk. U verklaart in eerste instanties er ongeveer zes maanden te hebben verbleven, namelijk sinds de geboorte van uw zoon, volgens uw verklaringen op 24 oktober 2011, tot hij vier maanden oud was (CGVS I p.6). Niet alleen klopt dit mathematisch niet aangezien men op die manier slechts aan vier maanden komt, ook verandert u deze verklaringen meermaals. U verklaart verder enerzijds dat u er een jaar heeft gewoond en anderzijds te zijn teruggekeerd naar uw dorp toen uw echtgenoot het land verliet in april 2012 (CGVS II p.8), wat opnieuw slechts een half jaar uitmaakt. Deze beide verklaringen stemmen opnieuw niet overeen. Vervolgens wijzigt u uw verklaringen opnieuw en beweert dat uw echtgenoot reeds in 2010 uit het leger deserteerde en u een jaar met hem samen heeft gewoond in Asmara vooraleer hij werd gearresteerd (CGVS II p.14). Daarenboven verklaart u eveneens tot tweemaal toe nadat u terugkwam uit uw detentie thuis te zijn gebleven bij uw familie (CGVS I p.17 en CGVS II p.7-8), wat opnieuw in geen enkele versie van de door u voorgestelde feiten past. Dat deze verklaringen omtrent uw verblijfplaats danig van elkaar afwijken schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid.

Daarnaast legt u omtrent uw echtgenoot verschillende tegenstrijdige verklaringen af. U bent niet eenduidig over de wijze waarop u uw echtgenoot heeft leren kennen. U beweert enerzijds dat u hem leerde kennen toen u in Maimine in de cafetaria werkte en hij daar gedurende vijf maanden gestationeerd was (CGVS I p.19). U verklaart dat hij tot 2002 in Assab woonde en vervolgens in Asmara verbleef (CGVS I p.6 en 8 en CGVS II p.13 en 19). Bij uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal wijzigt u deze verklaring en beweert u dat uw echtgenoot een buur was die vaak bij u thuis op bezoek kwam toen u in uw dorp verbleef (CGVS II p.8). Aangezien het wezenlijke verschil tussen beide uitspraken schaadt ook dit verder uw geloofwaardigheid. Uw huwelijksdatum stemt evenmin overeen tussen uw verschillende verklaringen. Bij de registratie van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingen zaken verklaart u gehuwd te zijn op 23 januari 2010 (verklaring DVZ p.5), terwijl u

bij uw gehoor voor het Commissariaat-generaal 04 januari 2011 opgeeft als huwelijksdatum (CGVS I p.18). Tot slot kunt u evenmin duidelijk stellen waar in Ethiopië uw echtgenoot na zijn vertrek uit Eritrea verbleef. U geeft zowel de stad Addis Abeba (CGVS I p.19), als het vluchtelingenkamp Hitsats (CGVS II p.5) – nota bene het kamp waar u zelf verklaart te hebben verbleven (verklaring DVZ p.12) – als het vluchtelingenkamp Mai Ayni (CGVS II p.14) op als zijn verblijfplaats. Dit is toch hoogst opmerkelijk aangezien u verklaart tijdens uw eigen verblijf in Ethiopië geregeld contact met hem gehad te hebben en u in die periode ook zwanger geraakte. Het is dan ook uitermate markant dat u geen duidelijk beeld zou hebben van waar uw echtgenoot verbleef. **Bovenstaande tegenstrijdigheden leiden tot de conclusie dat u er allerminst in slaagt een coherent beeld op te hangen van uw leven in Eritrea. Dit schaadt uw algehele geloofwaardigheid en doet dan ook besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Eritrese afkomst.**

De zaken die u wel correct aangeeft zijn niet van die aard dat zij deze negatieve interpretie met betrekking tot uw nationaliteit kunnen weerleggen, zij doen namelijk een ingestudeerd karakter vermoeden. Zoals eerder aangehaald kunt u wel degelijk een aantal plaatsen en wijken in uw omgeving in Mendefera en in Asmara noemen, evenals een aantal bekende figuren uit het land. Deze verklaringen gaan echter niet gepaard met eigen ervaringen en lijken eerder losstaande feiten. U kunt de genoemde plaatsen niet tot heel moeizaam plaatsen in het groter geheel van de regio of van de stad. Tekenend daarbij is uw kennis omtrent de havenstad Massawa (CGVS II p.7). U benoemt Massawa consequent als Batse wat op zich al opmerkelijk is. Bovendien kunt u niet zelf aangeven of deze stad nog onder een andere naam bekend staat (CGVS II p.7). Slechts wanneer u de naam Massawa wordt genoemd erkent u die wel als een andere naam voor Batse (CGVS II p.12). Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u slechts tweemaal kort in Massawa bent geweest, namelijk op zoek naar uw vader en bij uw doorreis naar Wia (CGVS I p.11 en CGVS II p.7). Toch slaagt u er in twee eilanden voor de kust van Massawa te noemen en verklaart u dat het er heel erg is (CGVS II p.7). U licht echter niet toe waarom het in die stad zo erg zou zijn, wat er op wijst dat dit louter als een niet onderbouwde en losse verklaring kan worden gezien. De kennis die u tentoon spreidt is dan ook zeer fragmentarisch zodat deze als onvoldoende wordt beschouwd om de geloofwaardigheid van uw Eritrese nationaliteit te herstellen, vooral omdat u er niet in slaagt deze kennis geloofwaardig te kaderen binnen uw eigen leefwereld.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van het doopcertificaat van uw zoon neer afgegeven door de Eritrese orthodoxe kerk. Dit kan echter de geloofwaardigheid van uw Eritrese nationaliteit niet herstellen. Vooreerst kan worden opgemerkt dat het enkel een kopie betreft zodat de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Gekopieerde documenten vallen namelijk met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk te falsifiëren. Verder geldt dat voor alle documenten neergelegd in de asielprocedure dat zij dienen vergezeld te gaan van geloofwaardige verklaringen. Niet alleen is het dit niet het geval met betrekking tot uw Eritrese afkomst, u gaf bovendien bij de registratie van uw asielaanvraag tot tweemaal toe een geboortedatum van uw zoon op die afwijkt van deze op het doopcertificaat (inschrijving en verklaring DVZ p.7). Het is slechts bij uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u dit tracht te wijzigen. Het is hierbij eveneens opmerkelijk dat u eveneens de Ethiopische geboortedatum opgeeft terwijl u verklaart dat uw zoon in Eritrea is geboren. **U legt verder geen enkel document neer ter bevestiging van uw identiteit, nationaliteit of reisroute.**

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Eritrese nationaliteit. U slaagt er niet in deze door u beweerde nationaliteit aannemelijk te maken, niet via enige documenten, noch via uw verklaringen tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen waarvan u verklaart dat zij de aanleiding vormden tot uw vertrek uit het land, namelijk dat u door de lokale administratie werd opgeroepen om een wapen te dragen (CGVS II p.16-17).

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Daar werd vastgesteld dat u niet de Eritrese nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/3 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Voorafgaand stelt zij dat het er alle schijn naar heeft dat de tolk niet alles correct heeft vertaald. In het feitenrelaas bemerkt zij een fundamentele onjuistheid. Zij verklaarde nooit dat zij in het vluchtelingenkamp Mai Ayni heeft verbleven. Haar man verbleef daar en zijzelf verbleef als vluchteling in Hintsats. Ook lijkt er een enorme misvatting te bestaan over haar verblijf in Asmara. In het feitenrelaas gaat men er precies van uit dat zij aldaar slechts enkele maanden woonde samen met haar echtgenoot. In realiteit woonde zij er echter veel langer. Ook klopt het niet dat zij haar man in Maimine leerde kennen. Zij ontmoetten elkaar voor het eerst in Asmara.

Verzoekster heeft als bewijs van haar Eritrese nationaliteit een kopie van het doopcertificaat van haar zoon bijgebracht. Er is geen reden om aan de waarachtigheid van dit stuk te twijfelen, ook al is het een kopie. De geboortedatum van haar zoontje werd bij de DVZ gewoon verkeerd geregistreerd. Verzoekster zette dit recht bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS op 26 augustus 2014. De verwarring is initieel wellicht ontstaan omdat er op het doopcertificaat twee kalenders worden gebruikt. Eritrea gebruikt normaal de Europese kalender doch in het Tigrinya gebruikt de kerk de Geez kalender, die zowel door de Eritrese als de Ethiopische kerk worden gebruikt.

In de bestreden beslissing wordt voorts niet vermeld dat verzoekster haar officiële documenten verloor bij het verkeersongeval waarbij zij in de woestijn betrokken raakte. Recent heeft verzoekster een kopie van haar identiteitskaart kunnen bekomen. Haar moeder postte deze op facebook en van daaruit kon verzoekster deze afdrukken. Verzoekster zal bovendien enkele foto's neerleggen die aantonen dat zij in Eritrea werden getrokken. Tevens legt zij een kopie van de identiteitskaart van haar moeder en de *“child health and growth promotion card”* van haar zoontje neer. Het origineel van dit laatste document is onderweg naar België en zal ter terechtzitting worden neergelegd. Al deze stukken tonen de nationaliteit van verzoekster voldoende aan *“en zouden ook een grond kunnen uitmaken om een nieuwe asielaanvraag in te dienen op basis van nieuwe elementen”*.

Volgens verzoekster lijkt het er sterk op dat de aandacht van de dossierverantwoordelijke volledig is uitgegaan naar een onderzoek van haar kennis omtrent de geografie, de ontstaansgeschiedenis en het politieke bestel in haar land van herkomst. Er werd nauwelijks gepeild naar essentiële elementen van haar vluchtverhaal. Zij moest een detentie ondergaan omdat zij haar dienstplicht weigerde.

Verder kan niet ter discussie staan dat zij weldegelijk diverse details en informatie verschaftte die onmogelijk uit het hoofd geleerd kunnen zijn en een sterk vermoeden creëren dat zij wel afkomstig is van het land waarvan zij de nationaliteit stelt te bezitten.

Verzoekster was op het ogenblik van haar tweede gehoor bij het CGVS bovendien hoogzwanger en ernstig ziek. Zij verwijst naar het medisch attest van het UZ Leuven waaruit blijkt dat zij Hiv-positief is en medicatie dient te nemen. De inname van medicatie was kort na het ontdekken van de ziekte problematisch met alle gevolgen van dien (snel vermoeid – weinig resistentie). Dergelijke ziekte en zwangerschap brengen onmiskenbaar met zich mee dat verzoekster niet de nodige energie/fysieke kracht/concentratie had om een langdurig interview aan te gaan en zich alle (vooral pijnlijke) details kon herinneren. Bovendien kende zij bij haar reis ernstige problemen en was zij toen reeds zwanger. Dit alles vormt een plausibele verklaring voor het gegeven dat zij zich bepaalde details niet kon herinneren.

Gelet op dit alles kon het CGVS niet in redelijkheid komen tot de genomen beslissing en zijn de in het dossier opgenomen feitelijke gegevens niet voldoende motivatie voor de bestreden beslissing. Aldus toont verzoekster een gegronde vrees voor vervolging aan in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Ondergeschikt toont zij aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verzoekster benadrukt nogmaals dat de door het CGVS aangehaalde argumenten zich enkel situeren op het vlak van het bewijs van de nationaliteit en dat nergens wordt ingegaan op de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een kopie van het geboortecertificaat van haar zoon (bijlage 3), de kopieën van enkele foto's (bijlage 4), een kopie van de Eritrese "*CHILD HEALTH AND GROWTH PROMOTION CARD*" van haar zoon (bijlage 5), een kopie van haar identiteitskaart (bijlage 6), een kopie van de identiteitskaart van haar moeder (bijlage 7) en een medisch attest (bijlage 8).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoekster de originelen neer van het reeds eerder neergelegde en bij het verzoekschrift gevoegde geboortecertificaat van haar zoon en van de bij het verzoekschrift gevoegde Eritrese "*CHILD HEALTH AND GROWTH PROMOTION CARD*" van haar zoon. Tevens legt zij briefomslagen neer waaruit blijkt dat deze documenten werden opgestuurd vanuit Eritrea (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het "*er alle schijn naar heeft dat de tolk niet alles correct vertaald heeft*".

Waar zij in dit kader stelt dat zich een fundamentele onjuistheid bevindt in het feitenrelaas en aanhaalt dat zij niet in het vluchtelingenkamp Mai Ayni maar wel in Hintstats verbleef, dient te worden vastgesteld dat dit weliswaar foutief is weergegeven in het feitenrelaas doch dat dit niet te wijten is aan een foute vertaling van de tolk(en) maar wel aan een materiële vergissing van de dossierbehandelaar bij het CGVS. Er werd immers correct vertaald dat verzoekster in het kamp Hintsats verbleef (administratief dossier, stuk 21, verklaring dvz, nr.33). Deze materiële vergissing is bovendien niet van die aard dat zij invloed heeft gehad op de bestreden motivering en beslissing, nu in het onderdeel 'motivering' van deze beslissing weldegelijk correct wordt vermeld dat verzoekster in Ethiopië zou hebben verbleven in het vluchtelingenkamp Hintsats.

In zoverre verzoekster, louter verwijzend naar het feitenrelaas, stelt dat er een misvatting bestaat over haar verblijf in Asmara, dient te worden opgemerkt dat indien hierover een misvatting bestaat, dit louter te wijten is aan verzoeksters tegenstrijdige verklaringen ter zake. Verzoekster voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar omtrent haar verblijf in Asmara gemotiveerd wordt als volgt:

"Bovendien bent u ook omtrent uw verblijf in Asmara bijzonder onduidelijk. U verklaart in eerste instanties er ongeveer zes maanden te hebben verbleven, namelijk sinds de geboorte van uw zoon, volgens uw verklaringen op 24 oktober 2011, tot hij vier maanden oud was (CGVS I p.6). Niet alleen klopt dit mathematisch niet aangezien men op die manier slechts aan vier maanden komt, ook verandert u deze verklaringen meermaals. U verklaart verder enerzijds dat u er een jaar heeft gewoond en anderzijds te zijn teruggekeerd naar uw dorp toen uw echtgenoot het land verliet in april 2012 (CGVS II p.8), wat opnieuw slechts een half jaar uitmaakt. Deze beide verklaringen stemmen opnieuw niet overeen. Vervolgens wijzigt u uw verklaringen opnieuw en beweert dat uw echtgenoot reeds in 2010 uit het leger deserteerde en u een jaar met hem samen heeft gewoond in Asmara vooraleer hij werd gearresteerd (CGVS II p.14). Daarenboven verklaart u eveneens tot tweemaal toe nadat u terugkwam uit uw detentie thuis te zijn gebleven bij uw familie (CGVS I p.17 en CGVS II p.7-8), wat opnieuw in geen enkele versie van de door u voorgestelde feiten past. Dat deze verklaringen omtrent uw verblijfplaats danig van elkaar afwijken schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid."

Deze vaststellingen vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeksters voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zodat niet kan worden aangenomen dat enige misvatting te wijten zou zijn aan een foutieve vertaling.

Waar verzoekster verder stelt dat het niet klopt dat zij haar man in Maimine leerde kennen en poneert dat zij elkaar voor het eerst in Asmara ontmoetten, dient te worden opgemerkt dat ook dit niet kan worden toegeschreven aan een foutieve vertaling door de tolk. Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster herhaald verklaarde dat haar man van 2002 tot 2012 in Asmara woonde. Tijdens het eerste gehoor verklaarde verzoekster, gevraagd vanwaar zij haar man dan kende: *"Hij was in militaire dienst. Toen hij in Maimine kwam kende ik hem"*. Nogmaals gevraagd: *"Hij kwam als soldaat naar Maimine en u leerde hem zo kennen?"*, antwoordde zij: *"Ik zag hem in Maimime als soldaat en we leerden elkaar kennen"* (administratief dossier, stuk 12A, p.19). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde verzoekster, hoewel zij ook aldaar beweerde dat haar man van 2002 tot 2012 in Asmara woonde, elders echter dat haar man niet ver van haar familie (in Adi Hanse) woonde, een buur was en vaak naar hen thuis kwam (administratief dossier, stuk 12B, p.8). Ook in het verzoekschrift beweert zij haar man voor het eerst in Asmara te hebben ontmoet. Haar verklaringen tijdens het eerste gehoor bij het CGVS waren nochtans duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Verzoekster preciseert voor het overige niet tijdens welk gehoor en welke van haar gezegden foutief zouden zijn vertaald, noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd. In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat verzoekster bij de DVZ aangaf de taal Tingriya voldoende te beheersen om haar problemen te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden en duidelijk stelde de tolk die haar bij de DVZ bijstond goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk. Tevens gaf zij aan dat zij het steeds zou melden indien zich tijdens de loop van het gehoor problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, stuk 21, verklaring betreffende procedure). Verzoekster maakte van zulke problemen bij de DVZ nergens melding. Integendeel ondertekende zij de verklaring van de DVZ, nadat deze aan haar werd voorgelezen in het Tigrinya, uitdrukkelijk voor akkoord en bevestigde zij hiermee dat de hierin opgenomen inlichtingen oprecht zijn (*ibid.*, verklaring DVZ). Ook de vragenlijst van het CGVS ondertekende zij, nadat deze aan haar in het Tigrinya werd voorgelezen, voor akkoord, waarmee zij aangaf dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, stuk 20). Bij de aanvang van het eerste gehoor bij het CGVS gaf verzoekster bovendien aan dat het interview bij de DVZ, met uitzondering van een vergissing in de geboortedatum van haar zoon, goed was verlopen (administratief dossier, stuk 12A, p.3). Bij de aanvang van dit gehoor werd aan verzoekster gevraagd of zij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Zij gaf daarbij duidelijk aan de tolk goed te begrijpen. Noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor maakte in de loop van dit gehoor enige melding van problemen inzake de communicatie of vertaling (*ibid.*, p.1, 3, 19). Ook bij de aanvang van het tweede gehoor bij het CGVS, dat overigens verliep met de bijstand van dezelfde tolk als het eerste gehoor bij het CGVS, werd aan verzoekster gevraagd of zij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Andermaal stelde zij duidelijk de tolk goed te begrijpen. Verzoekster en de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor maakten opnieuw nergens enige melding van problemen inzake de vertaling of communicatie. Integendeel stelde verzoekster aan het einde van het gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk alle vragen goed te hebben begrepen en de tolk goed te hebben begrepen (administratief dossier, stuk 12B, p.1-2, 17). Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de gehoren op een normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

In zoverre verzoekster laat luitschijnen dat zij omwille van haar reisomstandigheden, haar zwangerschap of haar ziekte niet bij machte zou zijn geweest om een gehoor bij het CGVS af te leggen, om te antwoorden op de in de bestreden beslissing aangehaalde vragen en om zich alle (vooral pijnlijke) details te herinneren, dient te worden opgemerkt dat zij dit alles geenszins aantoonde. Uit de door haar aangehaalde medische attesten kan vooreerst immers geenszins worden afgeleid dat verzoekster aan geheugenproblemen zou lijden of dermate ernstige concentratiestoornissen zou vertonen dat zij niet bij machte mocht worden geacht om een gehoor bij het CGVS af te leggen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekster werd gedurende de beide gehoren bij het CGVS bovendien bijgestaan door haar advocaat. Geen van beide formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze gehoren. Evenmin maakten zij melding van geheugenproblemen en/of concentratieproblemen in hoofde van verzoekster en zij gaven niet aan dat verzoekster niet bij machte mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen. Nochtans werd verzoekster er, zoals reeds hoger werd aangegeven, duidelijk op gewezen dat zij eventuele problemen diende te melden. Bovendien blijkt uit de gehoorverslagen dat de gehoren op een normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid (administratief dossier, stukken 12A en 12B). Daarenboven hebben de in de bestreden

beslissing gedane vaststellingen geenszins betrekking op (al dan niet pijnlijke) details doch betreffen dit essentiële, elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent verzoeksters dorp, regio en land van herkomst, haar directe en ruimere leefomgeving, haar persoonlijke levensloop en haar eigen echtgenoot. Deze elementen kunnen bezwaarlijk als details worden omschreven.

Verzoekster voert voor het overige geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar op omstandige, duidelijk en concrete wijze wordt gemotiveerd dat (i) zij, ondanks haar scholingsgraad, over slechts weinig parate kennis bleek te beschikken met betrekking tot de administratieve positie van haar dorp, de administratieve indeling van haar verklaarde land van herkomst en de leiders van de verschillende administraties waaronder zij ressorteerde en in dit kader blijk gaf van een fragmentarische kennis die haar Eritrese herkomst niet kan bevestigen doch eerder een ingestudeerd karakter doet vermoeden; (ii) zij evenmin haar dorp goed kon lokaliseren, zij de omgeving niet correct kon schetsen en zij allerminst getuigde van een goede kennis van de omgeving waarin zij nagenoeg haar hele leven verklaarde te hebben gewoond; (iii) zij manifest niet-doorleefde verklaringen aflegde en geen persoonlijke details kon verschaffen wanneer haar werd gevraagd naar haar geboortedorp en haar respectieve verblijven in Asmara en Wia en zij in dit kader andermaal een fragmentarische kennis tentoonstelde; (iv) gezien de strikte procedures en het belang dat in Eritrea aan documenten wordt gehecht, het markant is dat zij niet over de nodige documenten beschikte om haar verblijf in Asmara te ondersteunen en het onwaarschijnlijk is dat zij aldaar probleemloos zonder de nodige documenten zou hebben kunnen verblijven ondanks een bevalling in het ziekenhuis, een huwelijk, de tijd die zij er alleen woonde en de intentie die zij vertoonde om er te blijven; (v) zij een frappant gebrek aan kennis vertoonde en manifest foutieve verklaringen aflegde over de geschiedenis van haar vermeende land van herkomst en het grensconflict dat dit land kende met Ethiopië; (vi) zij ook niet kon overtuigen met betrekking tot haar individuele levensloop en in dit kader tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende verschillende cruciale gebeurtenissen in haar leven en haar verblijf in Asmara; (vii) zij verschillende malen tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar echtgenoot. De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij niet dienstig worden aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Zij volstaan om te besluiten dat verzoekster er geenszins in slaagt een geloofwaardig, doorleefd en coherent beeld te schetsen van haar leven in Eritrea en dat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst.

In zoverre verzoekster er nog op wijst dat zij diverse details en informatie heeft verschaft die doen vermoeden dat zij afkomstig is van Eritrea, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere ontkenning betreft van de inhoud van de bestreden beslissing. Deze loutere ontkenning kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de terechte motivering die luidt als volgt:

“De zaken die u wel correct aangeeft zijn niet van die aard dat zij deze negatieve interpretie met betrekking tot uw nationaliteit kunnen weerleggen, zij doen namelijk een ingestudeerd karakter vermoeden. Zoals eerder aangehaald kunt u wel degelijk een aantal plaatsen en wijken in uw omgeving in Mendefera en in Asmara noemen, evenals een aantal bekende figuren uit het land. Deze verklaringen gaan echter niet gepaard met eigen ervaringen en lijken eerder losstaande feiten. U kunt de genoemde plaatsen niet tot heel moeizaam plaatsen in het groter geheel van de regio of van de stad. Tekenend daarbij is uw kennis omtrent de havenstad Massawa (CGVS II p.7). U benoemt Massawa consequent als Batse wat op zich al opmerkelijk is. Bovendien kunt u niet zelf aangeven of deze stad nog onder een andere naam bekend staat (CGVS II p.7). Slechts wanneer u de naam Massawa wordt genoemd erkent u die wel als een andere naam voor Batse (CGVS II p.12). Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u slechts tweemaal kort in Massawa bent geweest, namelijk op zoek naar uw vader en bij uw doorreis naar Wia (CGVS I p.11 en CGVS II p.7). Toch slaagt u er in twee eilanden voor de kust van Massawa te noemen en verklaart u dat het er heel erg is (CGVS II p.7). U licht echter niet toe waarom het in die stad zo erg zou zijn, wat er op wijst dat dit louter als een niet onderbouwde en losse verklaring kan worden gezien. De kennis die u tentoon spreidt is dan ook zeer fragmentarisch zodat deze als onvoldoende wordt beschouwd om de geloofwaardigheid van uw Eritrese nationaliteit te herstellen, vooral omdat u er niet in slaagt deze kennis geloofwaardig te kaderen binnen uw eigen leefwereld.”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit, herkomst en levensloop. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zij in Eritrea beweert te hebben gekend en is het verwijf dat hierop in de bestreden beslissing niet nader wordt ingegaan niet dienstig.

De door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat aan de door verzoekster neergelegde documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht en dat deze op zich niet kunnen volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen. Om bewijskrachtig te zijn, dienden zij derhalve te worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Dit is *in casu* echter niet het geval.

Het doopcertificaat van verzoeksters zoon (rechtsplegingsdossier, stuk 8; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 17: documenten) heeft bovendien geen officieel karakter, zodat hieraan geen officiële bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoekster voor haar zoon aanvankelijk tweemaal een geboortedatum opgaf die afwijkt van deze op het doopcertificaat en dat zij deze slechts bij het CGVS, wanneer zij het doopcertificaat in kwestie bijbracht, trachtte aan te passen. Dat deze geboortedatum aanvankelijk verkeerd zou zijn geregistreerd en dat dit “wellicht” te wijten is aan het feit dat er op het geboortecertificaat twee kalenders worden gebruikt kan daarbij geenszins overtuigen. Vooreerst wijkt de datum die verzoekster aanvankelijk opgaf, 24 december 2012 (administratief dossier, stuk 21, verklaring dvz, nr.16), immers af van de beide op het geboortecertificaat vermelde geboortedatums. Het gegeven dat op dit certificaat de geboortedatum van haar zoon in twee kalenders wordt vermeld kan hoe dan ook niet verklaren waarom verzoekster niet in staat was om correcte en coherente verklaringen af te leggen omtrent de geboortedatum van haar eigen zoon. Verzoekster ondertekende de verklaring van de DVZ, nadat deze aan haar werd voorgelezen in het Tigrinya, uitdrukkelijk voor akkoord en bevestigde hiermee dat de hierin opgenomen inlichtingen oprecht zijn. Dat zij de geboortedatum van haar zoon desalniettemin trachtte aan te passen bij het CGVS doet aldus vermoeden dat zij deze trachtte in overeenstemming te brengen met het door haar neergelegde doopcertificaat en ondergraaft de bewijswaarde van dit certificaat.

Hetzelfde kan worden opgemerkt ten aanzien van de Eritrese “CHILD HEALTH AND GROWTH PROMOTION CARD” van verzoeksters zoon (rechtsplegingsdossier, stuk 8; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5). Dient immers ook ten aanzien van dit stuk te worden vastgesteld dat de geboortedatum van verzoeksters zoon, net als deze op het doopcertificaat van haar zoon, afwijkt van de geboortedatum die zij aanvankelijk zelf meermaals opgaf. Verder is het bevreemdend dat op de kaart, hoewel hiertoe ruimte is voorzien, het dorp of de stad niet is ingevuld. Tevens is het vreemd dat de naam van de gezondheidsinstelling met witsel werd uitgedaan en werd overschreven. Deze vaststellingen maken dat ook aan de voormelde kaart niet de minste bewijswaarde kon worden gehecht.

Uit de ter terechtzitting neergelegde briefomslagen kan hoogstens worden afgeleid dat aan verzoekster enkele documenten werden toegestuurd vanuit Eritrea (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Dit kan echter geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster afkomstig zou zijn van en haar hele leven zou hebben verbleven in dit land.

De bij het verzoekschrift gevoegde foto's kunnen evenmin verzoeksters teloorgegangene geloofwaardigheid omtrent haar herkomst herstellen. Zulke foto's zijn makkelijk manipuleerbaar. Hoe dan ook bevatten deze foto's, zo deze al in Eritrea zouden zijn genomen, slechts een momentopname en kunnen zij geenszins bewijzen dat verzoekster werkelijk afkomstig zou zijn van en haar hele leven zou hebben verbleven in de regio en het land waarvan zij afkomstig beweert te zijn (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4).

Het document dat verzoekster omschrijft als haar identiteitskaart wordt slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht (*ibid.*, bijlage 6). Verzoekster preciseert bovendien niet waarom zij dit stuk niet eerder kon bijbrengen. Evenmin geeft zij aan hoe haar moeder aan dit stuk zou zijn geraakt. Dat zij een kopie van haar identiteitskaart kan bijbrengen is daarenboven uiterst bevreemdend gezien zij eerder verklaarde haar identiteitskaart onderweg naar België te zijn verloren en nooit enige melding maakte van het feit dat zij of haar moeder nog over een kopie van deze kaart beschikte. Bovendien legde zij over het verlies van haar originele identiteitskaart tegenstrijdige verklaringen af. Bij de DVZ verklaarde zij dat zij haar identiteitskaart onderweg op zee zou hebben verloren (administratief dossier, stuk 21, verklaring dvz, nr.26B). Bij het CGVS verklaarde zij echter dat zij haar identiteitskaart zou hebben verloren in de Sahara (administratief dossier, stuk 12A, p.4). Dit klemt des te meer daar de op de identiteitskaart vermelde datums, die verzoeksters geboortedatum en de datum van uitreiking van de identiteitskaart lijken te zijn, met een verschillende datumnotering worden neergeschreven. Bovendien wijken beide datums af van verzoeksters eerdere verklaringen. Verzoekster verklaarde immers te zijn geboren in mei en gaf aan dat haar identiteitskaart werd uitgereikt in juni (administratief dossier, stuk 12A, p.4; stuk 12B, p.3), terwijl zij blijkens de identiteitskaart zou zijn geboren in september en de kaart zou zijn uitgereikt in april.

Het stuk dat verzoekster omschrijft als de identiteitskaart van haar moeder gaat niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat het onmogelijk is om de inhoud ervan na te gaan

(rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7). Hoe dan ook wordt ook dit document slechts bijgebracht in de vorm van een gemakkelijk te manipuleren kopie en kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven is het, te meer gelet op het belang van een identiteitskaart, bevreemdend dat de stempel die op dit document zou moeten worden geplaatst grotendeels naast de kaart zou zijn geplaatst. Hoe dan ook kan deze kaart, vermits deze betrekking zou hebben op verzoeksters moeder, niet aantonen dat verzoekster afkomstig is van en haar hele leven heeft verbleven in Eritrea.

Verzoeksters medische documenten werden reeds hoger besproken en bevatten voor het overige geen gegevens die haar teloorgegane geloofwaardigheid kunnen herstellen (*ibid.*, bijlage 8).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand van een bepaald land niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio en het land waar de aanvrager van afkomstig is en feitelijk heeft verbleven. Verzoekster maakt omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar beweerde Eritrese nationaliteit, herkomst en levensloop zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS